
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 5/5(41), 129-131

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. Z uzasadnienia uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 29 marca 1961 r.:

(...) Wprawdzie przepisy ustawy o ustroju adwokatury nie przewidują instytucji wyłączenia się poszczególnych członków rady adwokackiej od zajmowania stanowiska w sprawach, które w sposób chociażby pośredni dotyczą ich samych, niemniej jednak przyjęte zwyczajowo w adwokaturze zasady wymagają wstrzymania się przez członków rady adwokackiej, zainteresowanych w rozstrzygnięciu sprawy, od głosowania i czynnego udziału w rozstrzygnięciu takich spraw.

Niezależnie od powyższego trafne wydaje się stanowisko, że gdy żaden z zespołów nie podnosi wobec kandydata na członka zespołu zarzutów natury osobistej, to o skierowaniu do zespołu powinny decydować względy ogólne, jak np. wypływająca z ustawy okoliczność, że zespół powinien w zasadzie liczyć co najmniej 5 adwokatów.

2. UCHWAŁA ZEBRANIA ZESPOŁU ADWOKACKIEGO W SPRAWIE ODMOWY PRZYJĘCIA NOWEGO CZŁONKA DO ZESPOŁU POWINNA ZAWIERAĆ UZASADNIENIE

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 29 marca 1961 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego Nr 9 w C od uchwały Rady Adwokackiej w C z dnia 17 listopada 1960 r. w przedmiocie przyjęcia do tego Zespołu adw. X.,

p o s t a n o w i ł :

odwołanie Zespołu Adwokackiego Nr 9 w C pozostawić bez uwzględnienia.

U z a s a d n i e n i e

Adw. X wpisany został na mocy uchwały Rady Adwokackiej w C z dnia 21.V. 1959 r. na listę adwokatów, przy czym odmówiono mu wyznaczenia siedziby w C, wskazując zarazem na możliwości obrania siedziby poza C.

Wydział Wykonawczy NRA, na skutek odwołania adw. X od odmowy wyznaczenia mu siedziby w C, przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, ponieważ Rada Adwokacka nie rozważyła dostatecznie warunków osobistych adw. X oraz faktu, że we wnioskach swych wyraził on zamiar wykonywania zawodu w kancelarii indywidualnej.

Po wyznaczeniu przez Radę Adwokacką siedziby wykonywania zawodu w C adw. X złożył podanie o przyjęcie go do Zespołu Adwokackiego Nr 9 w C, który na zebraniu w dniu 19.X.1960 r. odmówił przyjęcia go, choć na tym samym zebraniu postanowił przyjąć adw. Y.

Od uchwały Zespołu złożył adw. X odwołanie do Rady Adwokackiej w C zagna-

czając, że wniosek do Zespołu złożył na skutek sugestii członka Prezydium Rady Adwokackiej w C, który twierdził, że w Zespole tym są wolne miejsca. Odmowna uchwała Zespołu narusza wytyczne Naczelnej Rady Adwokackiej przewidujące, że adwokat nie może być pozbawiony możliwości wykonywania zawodu w zespole adwokackim.

Rada Adwokacka w C na posiedzeniu w dniu 17.XI.1960 r. postanowiła uchylić zaskarżoną uchwałę Zespołu i przydzielić adw. X do Zespołu Adwokackiego Nr 9 w C. W motywach Rada podaje, że uchwała Zespołu nie zawiera uzasadnienia odmowy i że nie podniesiono żadnych zarzutów osobistych przeciwko adw. X.

W odwołaniu od tej uchwały Zespół Adwokacki Nr 9 w C zarzuca, że przepisy prawa nie przewidują konieczności uzasadnienia uchwał Zespołu, że uchwała Rady Adwokackiej godzi w istotę samorządu zespołowego, który jest rękojmią współpracy członków zespołu, że adw. X nie jest znany na terenie C, trudno więc ustosunkować się do jego osoby, oraz że w dniu 7.XII.1960 r. Zespół przyjął w poczet członków adw. Z, liczy więc obecnie 26 członków, co wyczerpuje możliwości lokalowe Zespołu i zmusza członków Zespołu do ograniczenia godzin przyjęć do 1 godziny dziennie.

Wydział Wykonawczy uznał zarzuty odwołania Zespołu Adwokackiego Nr 9 w C za bezzasadne. Jest rzeczą oczywistą, że dla umożliwienia kontroli zasadności uchwały (a kontrola według przepisu § 11 rozp. Min. Spraw. w sprawie zespołów adwokackich należy do Rady Adwokackiej) potrzebne są motywy odmowy. Słusznie więc Rada adwokacka w C uznała, że uchwała Zespołu nie zawiera żadnych motywów odmowy, w szczególności dotyczących osoby adw. X.

Z tych względów należało postanowić jak wyżej.

3. a) NIEWŁAŚCIWE JEST PROWADZENIE DOCHODZEŃ DYSCYPLINARNYCH I POPIERANIE OSKARŻENIA PRZEZ RZECZNIKÓW DYSCYPLINARNYCH I ZASTĘPCÓW RZECZNIKA PRZECIWKO ADWOKATOM-CZŁONKOM TEGO SAMEGO ZESPOŁU ADWOKACKIEGO.

b) NIEWŁAŚCIWE JEST WZYWANIE PRZEZ RZECZNIKÓW DYSCYPLINARNYCH I ZASTĘPCÓW RZECZNIKA — W SPRAWACH DYSCYPLINARNYCH — OBWINIONYCH I ŚWIADKÓW DO LOKALI ZESPOŁÓW ADWOKACKICH W GODZINACH PRZYJĘĆ INTERESANTÓW

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 29 marca 1961 r.).

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 1961 r. L.dz.A-401/61,

postanowił

uznać za niewłaściwe i niedopuszczalne:

- 1) prowadzenie dochodzeń dyscyplinarnych i popieranie oskarżenia na rozprawach dyscyplinarnych przez rzeczników dyscyplinarnych i zastępców rzecznika przeciwko adwokatom-członkom tego samego zespołu adwokackiego;
- 2) wzywanie przez rzeczników dyscyplinarnych i zastępców rzecznika — w sprawach dyscyplinarnych — obwinionych i świadków do zespołów adwokackich w godzinach przyjęć interesantów.

Uzasadnienie

Przynależność do tego samego zespołu adwokackiego, zwłaszcza gdy zespół składa się z niewielu adwokatów, stwarza między członkami bliskie i zażyłe stosunki koleżeńskie. Utrudnia to obiektywne prowadzenie dochodzeń i popieranie oskarżenia na rozprawach dyscyplinarnych tym rzecznikom i zastępcom rzecznika, którzy należą do tego samego zespołu adwokackiego, do jakiego należy obwiniony. Z tych względów rzecznicy i zastępcy rzeczników nie powinni prowadzić dochodzeń i popierać oskarżenia na rozprawach dyscyplinarnych przeciwko adwokatom-członkom tego samego zespołu.

W związku ze zdarzającymi się wypadkami wzywania przez rzeczników i ich zastępców — w toku prowadzonych przez nich dochodzeń dyscyplinarnych — obwinionych i świadków na przesłuchanie do zespołów adwokackich w czasie przyjęć interesantów i pracy innych adwokatów w tym samym pokoju, Naczelna Rada Adwokacka zwraca uwagę, że praktyka taka nie jest właściwa, narusza bowiem zasadę poufności postępowania w sprawach dyscyplinarnych adwokatów. Z tych względów przesłuchania obwinionych i świadków powinny się odbywać w zasadzie w biurze rady adwokackiej, a w razie niemożności — w lokalu zespołu poza godzinami przyjęć interesantów i w nieobecności osób nie biorących udziału w przesłuchaniu.

4. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, mając na uwadze:

- 1) że w obecnej chwili wysiłek organów wymiaru sprawiedliwości skierowany jest przede wszystkim na zwalczanie korupcji, łapownictwa i przywłaszczania mienia społecznego,
- 2) że w sprawach gospodarczych szczególnie trudna i odpowiedzialna jest rola adwokata, który broniąc skutecznie oskarżonego i udzielając mu pomocy prawnej, pozornie jak gdyby utrudnia walkę prowadzoną przez organa wymiaru sprawiedliwości z przestępcami gospodarczymi,
- 3) że zdarzające się sporadycznie wypadki niewłaściwych obron przestępców gospodarczych, obron wywołujących słuszne zastrzeżenia, przenoszone są niesłusznie na ogół obrońców w sprawach karnych,
- 4) że obowiązkiem organów adwokatury, a zwłaszcza Naczelnej Rady Adwokackiej, jest ustalenie i doprowadzenie do świadomości każdego adwokata podstawowych zasad, którymi kierować się powinien obrońca w procesie karnym, a szczególnie w procesie gospodarczym,

postanowił:

- 1) przygotować na posiedzenie plenarne NRA referat i rezolucje dotyczące roli adwokata w procesie karnym — ze szczególnym uwzględnieniem procesów gospodarczych;
- 2) przygotowanie referatu i rezolucji powierzyć Komisji w składzie: 1) adw. Franciszek Sadurski, 2) adw. Zygmunt Skoczek, 3) adw. Stefan Kosiński, 4) adw. Witold Bayer, 5) adw. Władysław Pociąg, 6) adw. Mieczysław Maślanko, 7) adw. Adolf Dąb, 8) adw. Stanisław Rybczyński, 9) adw. Henryk Ejchart, 10) adw. Jerzy Nowakowski, 11) adw. Władysław Janicki, 12) adw. Stanisław Hejmowski, 13) adw. Peliks Krajewski, 14) adw. Mieczysław Jarosz, 15) adw. Władysław Daab.